

BERGING Motorvrachtschip zakt naar de bodem van het Hollands Diep

Salem komt als schroot uit de diepte

Het gezonken schip wordt met een kraan opgetakeld uit het water.

foto Thom van Amsterdam

Motorvrachtschip Salem is gistermiddag vlak voor de haven van Willemstad geborgen. Schipper en eigenaar Arjan Breedveld en zijn familie stonden erbij en keken ernaar. Het 102 jaar oude schip is rijp voor de sloop.

door Léon Krijnen
 leon.krijnen@bndestem.nl

WILLEMSTAD - Nog maar tien dagen geleden was de Salem een onberispelijk schip, dinsdagmiddag werd het als een lading krakend en scheurend schroot opgetakeld. Vrijdagmiddag 17 december om 15.00 uur laveerde Breedveld zijn schip voor de rede van Willemstad, richting Volkeraksluizen. Nog geen twee minuten later stond zijn leven op zijn kop en lag hij met schip, lading en al op de bodem van het Hollands Diep. Vrezend dat zijn laatste momenten aangebroken waren werd hij van twaalf meter diepte in het zog van de omhoog bulderende lucht

naar de oppervlakte geblazen. Daar keek hij in het gezicht van de stomverbaasde Duitse schipper die hem voor zich in een oogwenk naar de kelder had zien gaan en hem een lijn toewierp. „Nee, niemand anders aan boord”, maakte Breedveld zijn redder duidelijk, God dankend voor zijn wonderbaarlijke redding. De schade: een nat pak, een gekneusde rib en een scheepswrak. Tot de ondergang een varende oldtimer om door een ringetje te halen, ruim een eeuw lang de basis van het bestaan van acht elkaar opvolgende schippers.

Met zijn vrouw, vier zonen en een kleinzoon keek Arjan Breedveld gisteren toe hoe de Salem door een bok van Mammoet omhoog gehesen werd. Tien dagen later nog steeds zijn zegeningen tellend, afgewisseld door verdriet om zijn verloren schip. Achttien jaar lang verdiende hij er zijn geld mee, hield het tip-top in orde, en was hij altijd tevreden en gelukkig achter het roer. „Wat ik nu ga doen weet ik nog net. Het schip is verlo-

Behoedzaam wordt de Salem op de bok geplaatst.

foto Léon Krijnen

ren. Het was verzekerd, maar ik weet nog niet of nu op mijn 57e nog een keer opnieuw moet beginnen.”

Vaak wordt er niet geborgen tussen Kerstmis en Nieuwjaar, maar in dit geval had Rijkswaterstaat beslist dat de klus zo snel mogelijk geklaard diende te worden. Dat vanwege de ligging van het wrak, ongeveer midden in de belangrijke route van de Moerdijkbruggen en de Dordtse Kil naar de Volkeraksluizen. De afgelopen dagen werd de lading al uit het gezonken schip gehaald, 320 ton staalplaten.

Salem is oorspronkelijk de Bijbelse naam van Jeruzalem. Het is niet de enige verwijzing naar zijn geloof op het schip van de in Nieuw Lekkerland wonende schipper. Als de zachtgele kajuit boven water komt worden daar de Oudgriekse woorden zichtbaar, waarmee de vroegste Christenen de kern van de Bijbelse boodschap verborgen. De eerste letters vormen het woord Ichtus, vis, uitgepakt vormen ze de zin Jezus Christus, Gods Zoon en Redder.

God is hij dankbaar maar Arjan Breedveld heeft het er weer even moeilijk mee, net zoals afgelopen zondag.

„Toen moest ik en af en toe een paar keer huilen, terwijl we toch ook zo blij zijn dat alles zo goed afgelopen is.”

De oorzaak van de ondergang werd al vrij snel vastgesteld. De

De schippersfamilie volgt de bergingsactie nauwlettend.

foto Thom van Amsterdam

staalplaten, op weg naar een bedrijf in Antwerpen, zijn gaan schuiven. Misschien omdat ze 's morgens op elkaar gestapeld waren terwijl het sneeuwde. „Ik heb helemaal niets gemerkt totdat ik merkte dat ik een beetje slagzij maakte”, zegt de schipper. „Dan weet je dat je water maakt, dat kan niet anders. Ik ben nog naar voren gelopen om te kijken, en ik heb ook nog een pomp aangeslingerd. Meer kon ik niet doen, want toen ging ik met het schip naar beneden.”

Zijn Duitse redder heeft hij niet meer gezien, maar hij heeft zijn gegevens, dus dat komt goed. „Die man was zo mogelijk nog meer

verbijsterd dan ik. Hij zag me varen en vervolgens was ik verdwenen. Die had ook de schrik van zijn leven.”

Zijn vier zoons zijn geen van allen gaan varen, maar ze koesteren hun herinneringen aan de Salem. „In de zomer hebben we er wel eens weken op meegevaren. Met acht man slapen we dan aan boord. Dat was prachtig.”

Arjan Breedveld, schipper met God, maar nu even zonder boot, zal vooral het varen over de Linge missen. Daar had hij jarenlang vaste klantjes.

„Dat waren de mooiste vaarten. Daar heb ik altijd het meeste van genoten.”

Schipper Arjan Breedveld van de Salem overlegt met zijn familie terwijl zijn schip in de kabels hangt.

foto Léon Krijnen

Een onberispelijke oldtimer van 102 jaar

De Salem is in 1908 te water gelaten door scheepsbouwer Ruijtenberg in Waspik. De doopnaam is niet bekend.

Het tonnage was toen 210, maar dat is in de loop der jaren uitgebreid tot 330. De lengte groeide daarmee van 31 tot 43 meter. De diepgang was ruim twee meter. Het schip werd aangedreven door een DAF DKT 1160 van 225 pk, geholpen door een DAF boegschroef van 125 pk.

De namen van de eerste twee eigenaren zijn niet bekend. Vanaf 1951 heette het schip achtereenvolgens Margaretha (1951-1961), Maria 3 (1961-1969),

Elizabeth Adriana (1969-1976), en Johanna (1987-1992). Jaap Breedveld kocht het schip in 1992 van schipper Pieterman uit Wemeldinge, en doopte het Salem. Voor Pieterman waren de eigenaren W. Berkouwer (Gouda), J. Kleibeuker (Ouderkerk aan de IJssel), J. Rossum (Utrecht) en K. Damstra (Amsterdam). De oudste zoon van Breedveld heeft een paar jaar gevaren, om daarna een baan aan wal te zoeken. „Het schip zou dus niet in de familie gebleven zijn”, aldus Breedveld senior. „Maar het is doodjammer dat het zo aan zijn eind gekomen is.”
 Bron: www.debinnenvaart.nl